

[Finansministeren]

Det er således tanken at anvende de nye regler om statsvirksomheder på en række andre *statsinstitutioner*, hvis hovedaktivitet indebærer salg af ydelser. Eksempelvis kan nævnes Grønlands Tekniske Organisation, statens seruminstitut og Det kongelige Teater.

Dernæst foreslår regeringen nye regler for *indtægtsdækket virksomhed*, således at institutioner, der som biaktivitet har et forretningsområde, får mulighed for aktivitet med fuld omkostningsdækning og personaleforbrug uden for den statslige rammestyring. Hermed vil der generelt blive skabt større incitament til systemeksport og anden udnyttelse af konkurrencedygtig ekspertise i den offentlige sektor. For at undgå konkurrenceforvriddning over for private virksomheder vil der blive fastlagt nærmere regler for prisfastsættelse af de ydelser, det drejer sig om.

For at skabe bedre rammer for systemeksport vil regeringen i øvrigt tage initiativ til, at oplysninger om, hvilken offentlig ekspertise de private virksomheder vil kunne trække på i et eksportsamarbejde, samles i en informationsbank.

Endelig vil regeringen fremme mulighederne for *udbud eller udlicitering af offentlige opgaver til private*, hvor dette skønnes at indebære økonomiske eller administrative fordele. Regeringens privatiseringsudvalg har netop afgivet sin rapport. Rapporten forventes offentliggjort i løbet af en uges tid. I rapporten er der anvist en række »værktøjer« til brug for udbud af offentlige funktioner. Regeringen agter på den baggrund i foråret 1984 at udsende en vejledning om udbud til private.

Der lægges således op til en *opblødning af grænserne mellem den private og den offentlige sektor* gennem en mere lige konkurrence og et større samspil. Regeringen forventer, at dette vil have gavnlige virkninger, også ud over de direkte berørte forretningsområder i den offentlige sektor.

Det er imidlertid afgørende, at der *også sker en modernisering af styringen på serviceområderne*, som er blevet hovedopgaven for den offentlige sektor. Det er områder, vi alle som borgere kommer i berøring med i form af uddannelse, sygdomsbehandling, omsorg, pleje osv. Det er afgørende, at der her vises evne og vilje til omstilling, tilpasning og fornyelse.

Det er regeringens opfattelse, at et bredere udbud af ydelser og hermed *større valgfrihed for borgerne* vil øge tilfredsheden med de offentlige ydelser. Der må overalt, hvor det er muligt, skabes et frit valg for forbrugeren mellem forskellige offentlige serviceinstitutioner, f.eks. på uddannelsesområdet.

Videre må der sættes stærkt på alternativerne til institutionsløsninger. Vi vil også fortsat have brug for mange institutioner; men det er en udbredt opfattelse, som også regeringen deler, at der må skabes muligheder for alternative løsninger uden for eller i tilknytning til institutionerne – løsninger, som i højere grad kan tilpasses individuelle behov og ønsker, og hvor man kan trække på den enkelte brugers egen indsats.

Regeringen ønsker at tilskynde til denne omstillingsproces på forskellige måder. Gennem *forsøgsordninger*, således som det allerede er sket på det sociale område, skal der åbnes mulighed for afprøvning af nye løsninger. Nye *tilskudsformer*, som er baseret på faste puljeløb, kan vise sig at være velegnede på områder, hvor brugerne selv ønsker at yde en indsats og sætte præg på ydelserne. Tilskudsmodeller, hvorefter bevillingerne helt eller delvis følger efterspørgslen, kan fremme tilpasningen f.eks. på undervisnings- og kulturområdet, hvor udbuddet er fordelt på mange institutioner.

En større hensyntagen og tilpasning af de offentlige ydelser til den enkeltes behov fører naturligt til, at der som supplement til den almindelige skattefinansiering af de offentlige ydelser i højere grad end i dag anvendes *brugerbetaling*. Ud over en aflastning af skattesystemet vil der med brugerbetaling ske en nøjere afprøvning af efterspørgslen. Betalingen behøver ikke nødvendigvis at dække de fulde omkostninger, men bør på den anden side afspejle forskelle i omkostninger ved forskellige valgmuligheder. Regeringen vil iværksætte en systematisk gennemgang af den offentlige sektors aktiviteter med henblik på den påtænkte øgede anvendelse af omkostningsbestemte betalingsordninger. Det vil ske på en sådan måde, at man undgår alvorlige fordelingsmæssige konsekvenser.

Regeringen vil gennemføre en finansieringsomlægning, hvorefter de nuværende *procentrefusioner afløses af bloktilskud*. Hensigten hermed er at undgå en forvriddning i prioriteringen mellem refusionsområderne og de